

VARGA KRISZTINA SZERINT A SZÉPSÉG CSAK AZ ELSŐ TALÁLKOZÁSNÁL ELŐNY

Az Egyetem Arca nem cicababátípus

Áprilisig még ő az Egyetem Arca, és nem bánna, ha több kötelezettség járna ezzel a címmel. Varga Krisztina önbizalmat kapott a versenytől, de nem tervezi, hogy hasonlóan indul. Szerinte a szépség előnyt jelenthet, de csak az első találkozásnál.

Egy éve a Szegedi Tudományegyetem arca, ám áprilisban más fejére kerül a korona. A gazdaságtudományi karon tanuló Varga Krisztinát 2005 tavaszán választották az egyetem legszebb lányának, s ahogy fogalmazott: nagyon gyorsan eltelt a királyság.

– Azt hittem, hogy rengeteg elfoglaltsággal, kötelezettséggel jár majd ez a cím, de nem így történt. Csongrádon a Juhász Gyula-s gólyatáborban szervezőként vettem részt, az elsősöket fogadtam és igazítottam utána.

Önbizalmat kapott

Egyelőre ennyi volt Krisztina feladata, bár szívesen vállalt volna háziasszonyi teendőket más rendezvényeken is.

Az idei Egyetem Arca-választáson azonban biztosan lesz még dolga, a szervezők felkérték zsűritagnak. Krisztina az első díj mellé négy napos egri utat kapott ajándékba, de nem ez volt a legfontosabb nyeremény: a versenynél köszönhetően önbizalmat kapott az egyébként nem túlzottan magabiztos lány.

– Inkább visszahúzódtó vagyok, nem kimondottan szereplős fajta. Álltam már közönség előtt korábban is énekkarosként, néptáncosként, de ezúttal kíváncsi voltam, hogy milyen érzés, ha egyedül vagyok a színpadon, ha zsűriznek. Biztosan bele tudnék tanulni ebbe is, de nem hiszem, hogy hasonló versenyen indulok még.

Leendő versenyzők

Arra a kérdésre, hogy a versenyen kívül, a minden-

napi életben jelent-e előnyt a szépség, Krisztina elmondta: az első találkozásnál, a szimpátia kialakulásánál valóban lehet szerepe az előnyös külsőnek. Állásinterjúkon például – emelte ki a negyedéves egyetemista, aki hamarosan az életben is – a tervek szerint Szegeden, Békéscsabán vagy Budapesten – kipróbálhatja elméletét. Hogy hátránya származhat belőle, azt egyelőre nem tapasztalta, bár tudja, hogy sokan feltételezik: a szépség fordítottan aránylik az észbeli képességekhez.

Az idei versennyel kapcsolatban elmondta: ha valaki érez magában vágyat, hogy induljon a megmérettetésen – csak nyerhet vele. Őt is kérték már leendő versenyzők, hogy meséljen tavalyi élményeiről, hogy milyen volt estélyiben felvonulni a JATE-klub színpadán, és milyen volt a zsűri kérdéseire válaszolgatni.

Apropó korona

Tanácsként csupán annyit mondott: az esztétikus estélyi fontos, és az erős smink nem biztos, hogy előny. Krisztina a mindennapokban sem kedveli a feltűnősködést, inkább az eleganciát választja. Ahogy fogalmaz: nem cicababátípus.

– A barátomnak eleinte nem tetszett, hogy nyertem – elevenített fel egy negatívumot a versennyel kapcsolatban a lány –, azt gondolta, hogy túlságosan felkapnak, hogy nagy lesz körülöttem az érdeklődés.

Ez nem így történt, sőt Krisztina májusra már el is felejtette, hogy nyert: a vizsgaidőszak kötötte le. Most viszont szívesen feleleveníti újra a történeteket, és ha felké-

Krisztina a mindennapokban sem kedveli a feltűnősködést

FOTÓ: KARNOK CSABA

rik, készséggel teszi majd fel az idei nyertes fejére a koronát.

Apropó korona. Milyen ér-

zés lesz megválni tőle? – tudakoltuk. Krisztina elmondta: a királyi fejdísz nem ő őrzi, de egyébként sem fájna

a búcsú, hiszen nem csak a korona teszi az Egyetem Arcát.

GONDA ZSUZSANNA

Házi kozmetika

A távfűtéses, elektroszaggal is szennyezett lakások, munkahelyek levegője ártalmas oxidációs folyamatokat indít el a bőrben. A kiszáradás, a petyhüdés, a ráncok, a foltok ellen a hatékony kozmetikumok mellett jó háziszerek is vannak.

A bőr szépségének, fiatalosságának megőrzéséhez téli időn fokozottan fontosak a vitaminok, elsősorban az A-, a C- és az E-vitamin. A bőr ezen természetes őreiből, megújítóiból ez idő tájt a kelleléténél kevesebbet fogyasztunk, úgyhogy javasolt kiegészíteni, feltölteni a készleteket egy-egy „konyhakozeztikai kezeléssel”.

A bőr felső rétegének sejt-megújulását például a retinolt, A-vitamint tartalmazó testápolók, krémek mellett időnként lehet serkenteni sárgarépa-pakolással: a nyersen lereszelt répat kanálnyi olíva- vagy búzacsíraolajjal, két-három csepp citromlével kell összedolgozni, pár percre felkenni, majd langyos vízzel lemosni. Ilyen, úgynevezett zöldpakolást készíthetünk petrezselyemből is: egy csomónyi levelet vágjunk apróra, turmixoljuk össze három evőkanálnyi zsíros joghurttal és két evőkanál almaecettel, negyedórára kenjük az arcra, aztán langyos vízzel mossuk le, s egy ideig ne kenjük fel más krémet (hidratáló és antibakteriális hatása is van). Az apróra vágott petrezselyem két-három evőkanál langyos kamillateához keverve is jótékony pakolás, zsíros bőrűeknek.

Az A-, C- és más vitaminokkal szépítő, hidratáló banánnal pepecselni sem kell: karikákra vágva egyszerűen fel lehet rakni az arcra néhány percre. Az A- és E-vitaminos, természetes olajban bővelkedő avokádóval sem kell sokat bajlódni, pépesítendő, felkenendő. A bőr E-vitaminhoz juttatása gyorsan elérhető olívaolajjal is: csak át kell törölni az arcot, kezét, lábat olívába mártott vattapamacsokkal (nem meleg, csak langyos vízzel kell később lemosni). A kukorica-, a dióolajat hasonlóképpen lehet alkalmazni. – Az egész testfelületen a bőrt táplálni, üdíteni kívánók ugyancsak egyszerű módszert vehetnek be: a langyos fürdővízbe karikázzanak bele egy narancsot.

SZABÓ MAGDOLNA

A FESTÉS MINT ÜTKERESÉS

A megmászandó üveghegy

Már akkor is tudta Fehér Ibolya, neki festenie kell, amikor képet még csak képtárakban látott. És akkor is tudta, gyógyítania kell a természetgyógyászat módszereivel, amikor a természetgyógyászat kifejezés még szitokszónak számított Magyarországon. Mostanra az is kezd körvonalazódni előtte, hogy ez a két tevékenység összehozható: lehetséges képekkel gyógyítani.

Az emberiség egy hányada színvak – lelkiileg, vagy ténylegesen –, ám Fehér Ibolya nem tartozik közéjük. Ezt részint festményei színvilága bizonyítja, részint, hogy lelki segítséget nyújt rászorulóknak a szegedi Támasz Egyesület keretében, anyagi ellentételezés nélkül. A szegedi amatőr alkotó eddig nemigen beszélt a képeiről, most, miután túl van élete első kiállításán – a TEMI Dél-alföldi Bibliotékában tartották nemrég –, elmondja, miként kezdődött. Kora gyerekkora óta különle-

gesen vonzódott a képekhez, színekhez, s mindig tudta: csak idő kérdése, hogy ő is elkezdjen festeni. Megmászandó üveghegy, úgy állt előtte, villogva türkizkék-sárgán, egészen kevés narancsszín és lila beütéssel, a festés mint feladat. Aztán egyszer csak azt mondta magában egy színgyógyászati előadáson: „De hiszen ezt kerestem! Ez az!”

Mindebből messze nem következik, hogy Fehér Ibolya valamely elvonat életet élne. Nemrég költözött városból ta-

nyára. – Szomszédaink a nyulak, az őzek – mondja, hozzátéve: nyilván nem véletlen, hogy tanyára került, kell neki a nyugalom az utóbbi évek túlságosan sűrű – kivált megpróbáltatásokban sűrű – időszaka után. Az eredetileg vegyészlaboráns alkotó jelenleg munkanélküli, ösztöndíjából él, amit egy szociális ápoló-gondozóképzés keretében kap. Emellett tanul természetgyógyászatot is, melynek egynemely ágában már annyira elmélyült, hogy hasonló érdeklődésű ismerőseivel azon gondolkodik: lehet, a végzés után ez ad majd számukra jövőt. „Miből lesz a cserebogár”, mondhatjuk, és valóban: mindenki elkezd valahol.

– A különböző színek különbözően hatnak az ember lelkiállapotára – magyarázza a színgyógyászatot Fehér Ibolya, aki

egyelőre hobbiszinten, saját lelki szükségletei kielégítésére fest –, a kék, a türkiz, a zöld, s ezek különböző árnyalatai a nyugalmat, a stresszoldást, az ellazulást szolgálják. – Fehér Ibolyának, festményei szerint, nagy szüksége van ellazulásra, olyat fest, ami őt megnyugtatja – de ami őt megnyugtatja, nyilván nem vált ki ellentétes hatást másokból sem. Bele-beleviz egy kis lilát, egy kis sárgát, narancsot is a kék alapvetésű képeibe; az említetteknek mind-mind megvan a jelentősége a színpszichológiában – hogy mi kerekedik ki belőlük, sokszor csak akkor derül ki számára, amikor leteszi az ecsetet, és azt mondja, „kész”.

– Szükségem lenne mesterre a festészet területén, akitől tanulhatnék. Ilyen azonban nincs – mondja, és máig emlékezetes

számára az az évvel ezelőtti pillanat, amikor úgy érezte: neki most, azonnal be kell mennie a művészellátóba, és összevásárolnia, húszezer forintért, mindazt, ami a festés elkezdéséhez kell. És fest. Közben tanul,

vizsgálja, osztja be ösztöndíját filléres alapossággal, gondoskodik gyermekeiről, s ingázik napról napra. És – miközben egyre följebb jut a türkiz üveghegyen – egyre vakítóbb a fény.

F. CS.

Fehér Ibolya az automatikus alkotásmód híve FOTÓ: KARNOK CSABA